

PARROQUIES@RENYNS

Sant Martí d'Arenys de Munt i Santa Maria d'Arenys de Mar (Bisbat de Girona)

16 ABRIL 2020 - DIJOUS DE L'OCTAVA DE PASQUA / A - NÚM. 26

LECTURES DEL DIA

- Lectura primera
Ac 3, 11-26

Vosaltres vau matar el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts

- Salm responsorial
Sl 8

R. Senyor, sobirà nostre, que n'és de gloriós, el vostre nom per tota la terra

- Vers abans de l'evangeli
Sl 117, 24

Avui és el dia en què ha obrat el Senyor: alegrem-nos i celebrem-lo

- Evangeli

Lc 24, 35-48

Així ho diuen les escriptures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia

SANTORAL

Santa Bernadeta Soubirous
Santa Engràcia
Sant Toribi de Lièbana

INTENCIONS DE MISSA

- Difunts:

Andreu Guri i Sala

- Agraïment:

Als científics, als governants, als polítics que comencen a estudiar el camí de sortida pel postpandèmia

UNES PARAULES

Benvolguts i benvolgudes, continuo compartint amb vosaltres un fragment del missatge "Urbi et Orbi" del Papa Francesc. Escrivia: «Aquest no és el temps de la indiferència, perquè el món sencer està patint i cal que estigui unit per afrontar la pandèmia. Que Jesús ressuscitat concedeixi esperança a tots els pobres, als qui viuen a les perifèries, als pròfugs i als qui no tenen una llar. Que no se sentin sols. Que no els manquin els béns de primera necessitat, com tampoc els medicaments i, sobretot, la possibilitat d'una adequada assistència sanitària. Cal que es relaxin més les sancions internacionals dels països afectats, que els impedeixen oferir als ciutadans un ajut adequat, i s'afrontin les grans necessitats del moment, reduint, o fins i tot condonant, el deute que pesa en els pressupostos d'aquells més pobres».

I justament, mentre preparava aquestes paraules, m'arribaven a través de la televisió les imatges de conflicte i dificultats que estan vivint molts de països de l'Àfrica, i també una bonica reflexió del P. Calvera, missioner combonià que escribia: «A l'Àfrica no només no podrem fer front amb condicions a la pandèmia del coronavirus, sinó que ens veurem desbordats per l'epidèmia de la fam. Com actuarà occident davant d'un continent que ha estat tan maltractat?». Una bonica reflexió. És que Occident escoltarà d'una vegada per totes la veu de la consciència, que és el Papa Francesc, i aniran a l'arrel del problema? Ho dubto força. Un vell capellà em deia: «Mira, mentre l'Església conservi patrimoni i faci obres socials, no molesta a ningú, però quan vol recordar al món que no som déus, que aquí hi estem de pas, i que els altres són veritablement els nostres germans, aleshores sí que molesta i deixa de ser escoltada». Que no ens passi també a nosaltres, que de tan capficats amb els nostres problemes oblidem els problemes dels altres. Fem-ne pregària i acció.

Mn. Joan Soler i Ribas

L'EVANGELI (Lc 24, 35-48)

En aquell temps, els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres». Ells, esglaiats, van creure que veien un esperit. Jesús els digué: «Per què us alarmeu? Per què us venen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus: soc jo mateix. Palpeu-me i mireu bé; els esperits no tenen carn i ossos com veieu que jo en tinc». I mentre deia això, els ensenyava les mans i el costat.

COMENTARI

Aquest fragment d'evangeli ens proposa dues actituds que hauríem de tenir: l'empatia i l'autenticitat. En primer lloc l'empatia, posar-se a la pell de l'altre oblidant-se completament d'un mateix, com ho va fer Jesús al llarg de tota la seva vida i com ho fa avui, veient l'esglai dels seus deixebles. Els mira, i sap que tenen por i el cor ple de dubtes. I què fa? Els fa un gran discurs bo i criticant la seva manca de fe? No! Ben al contrari. Els estima i els diu: «Mireu-me les mans i els peus», o sigui, assegureu-vos que no us estic enganyant, que soc el crucificat, no em molesta el vostre dubte. I acaba dient: «Soc jo mateix». O sigui, l'autenticitat. Si volem que el missatge que portem arribi al cor dels homes, hem de ser autèntics. La gent han de saber que vivim el que prediquem, amb tots els nostres dubtes, amb totes les nostres defallències, però que ho vivim. Us deia l'altre dia: El món només mira els testimonis, i si escolta un mestre, és perquè abans ha sigut testimoni. Preguntem-nos què passaria si nosaltres diguéssim a la gent que ens envolta: «Soc jo mateix». A quin jo veurien? El jo que som, el jo que volem ser, o el jo que els altres voldríem que fóssim? Tant de bo que hi veiessin, senzillament, el jo que Déu havia pensat per a cada un.